

[Justitsministeren.]

Den gældende fyrværkerilov, der er fra 1958, blev gennemført for at begrænse støjplagen ved afbrænding af fyrværkeri. Det blev med visse undtagelser forbudt at overdrage, erhverve og anvende fyrværkeriartikler, hvis knaldeffekt oversteg nærmere i loven fastsatte grænser. Man håbede herved at have afbødet de værste følger af nytårsskyderiet.

1958-loven har imidlertid ikke bragt ro omkring spørgsmålet, idet der stadigt fremkommer almindeligt holdte klager over nytårsskyderiet. Der er dog kun i begrænset omfang forekommet person- og tingskader, og disse skader har ikke været af alvorlig karakter.

Det afgørende for fremsættelsen af forslaget er imidlertid, at det fra lægelig side nu er oplyst, at en række høreskader forårsages af afbrænding af fyrværkeri.

For at få mere nøjagtige oplysninger om sammenhængen mellem nytårsskyderiet og antallet af høreskader nedsatte tunghørenævnet i oktober 1964 et udvalg med den opgave at iværksætte undersøgelse af virkningerne af skyderiet omkring årsskiftet 1964-65.

Udvalget har gennemført undersøgelse af 5.896 drenge i alderen 10-16 år. Resultatet af undersøgelsen blev, at 3,7 pct. af drengene ved en undersøgelse 4-6 måneder efter nytår havde høretab af en sådan karakter, at vedkommende vil være mindre egnede til arbejde i visse erhverv. Udvalget beregnede på dette grundlag, at ca. 15.000 drenge ved nytårsskyderi ved årsskiftet 1964-65 pådrog sig hørefekter, der for over halvdelen af tilfældene vil kunne få erhvervsmæssig betydning. Jeg kan henvise til de erklæringer, der er optaget som bilag til lovforslaget.

Tunghørenævnet har gennemgået undersøgelsen og har anbefalet, at der snarest træffes egnede foranstaltninger med henblik på en hindring eller begrænsning af nytårsskyderiet. Der blev fra flere sider i nævnet givet udtryk for ønskeligheden af at forbyde fyrværkeri med knaldeffekt. Jeg er helt enig heri.

For at mindske risikoen for alvorlige ulykker som følge af øget hjemmefabrikation af fyrværkeri er der indsat en bemyndigelse til at forbyde salg af kemikalier,

der kan anvendes til fremstilling af fyrværkeri, til personer under 18 år. Jeg håber, at vi på denne måde kan komme en væsentlig del af hjemmefabrikationen til livs.

Der er næppe grund til at lade forbuddet omfatte fyrværkeri med ganske ringe knaldeffekt. Der er derfor i forslaget indsat en bestemmelse, der giver adgang til at gøre undtagelse fra forbuddet.

Det er et tvivlsomt spørgsmål, om loven bør sættes i kraft før eller efter nytår. Ved afgørelse af dette spørgsmål spiller det ind, at fyrværkerifabrikanterne og de handlende ligger inde med betydelige lagre af fyrværkeri.

Et lignende problem forelå ved loven af 7. juni 1958. Her blev forslagens bestemmelse om ikrafttræden den 1. juli 1958 på foranledning af folketingsudvalget ændret til den 15. januar 1959.

Jeg har valgt at foreslå lovens ikrafttræden udskudt til efter nytår, men er villig til at forhandle om et andet ikrafttrædelsestidspunkt.

Uanset hvornår loven sættes i kraft, må vi formentlig påregne en del skyderi den kommende nytårsaften. Der bør derfor iværksættes en omfattende propaganda for at udvise stor forsigtighed ved skyderiet og således begrænse de skadelige virkninger.

Jeg håber pressen, radio og fjernsyn vil bidrage hertil, og at forældre vil være ganske særligt opmærksomme på det problem i år.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale dette til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om påblikningen af indkomst- og formueskat til staten.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 14) findes i tidenden sp. 407, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 25).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.